

Panna Mária, naša patrónka...

V piatok sme mali národný sviatok. Uctili sme si našu patrónku Sedembolestnú Pannu Máriu. A chceme si ju ctíť, vážiť i milovať aj naďalej. Je nám pritom jasné, že by sme si ju nemohli dobre uctiť, keby sme ju nepoznali. Preto otvárame Evanjelium a počúvame hlas Cirkvi, aby sme sa o nej, čo najviac dozvedeli. Vo Svätom písme nenájdeme jej podrobný životopis, na aký sme zvyknutí, keď sa hovorí o novodobých osobnostiach, hrdinoch a svätých.

V čase, keď sa písali evanjeliá, neboli ľudia naučení písať a čítať ako my. Písali sa iba fakty, pozoruhodné výroky a činy hrdinov. Zato však môžeme byť spokojní. Aj napriek tomu máme v Božom slove dosť údajov o živote Panny Márie, pomocou ktorých môžeme spoznať jej veľkosť a nadobudnúť voči nej úctu, o ktorú nám ide.

Treba pripomenúť, keď ide o svätých, že pravá úcta k nim je až vtedy, keď ich nasledujeme. Iba ten vie správne oceniť hodnoty, čnosti a úsilie druhého, kto sa aj sám o také hodnoty snaží. Až potom vieme koľko ho to stálo: koľko námahy a úsilia vynaložil, kým dospel ku takej veľkosti. Najlepšie je, keď na vlastnom tele skúsime, čo to znamená byť ako ten, či tá, ktorých obdivujeme. Niektorí sa dívajú oknom a pozoruje mladých, ako skokom do výšky zdolávajú celkom slušnú výšku. Povie si: „To by som aj ja dokázal.“ Keď sa športovisko vyprázdni, ide si to vyskúšať. Až potom, keď to len ťažko ide, alebo vôbec to nejde, potom sa zrazu inak pozerá na tých, ktorí dokážu to, čo on nemôže. Niečo podobné je aj v úcte ku svätým. Kto sa vo svojom každodennom živote rozhodne zdolávať výšky dokonalosti, do ktorých sa už dostali svätí Božou milosťou a osobným úsilím, potom si ich začne vážiť, a to tým viac, čím vytrvalejšie sa im bude snažiť vyrovnáť.

Všimnime si prvú vlastnosť, o ktorej sa dozvedáme z Evanjelia a pri ktorej sa nám treba zastaviť. Túto kvalitu života Panny Márie vyjadruje slovo: „Milostiplná“. Týmto výrazom sa chce povedať, že bola milá Bohu, mala jeho mimoriadnu priazeň. Boh bol s ňou. Samozrejme, že táto priazeň, láska a Božia obľuba predpokladala bezhriechosť. Veď to, čo nás robí nesvätými, to čo nás od Boha oddeľuje a prečo strácame jeho milosť je hriech. Ona bola úprimná, pokorná srdcom i duchom. Bola Bohu tak blízka a oddaná, že aj v maličkostiach sa zachovala bez hriechu. Mala rovnakú pozíciu, rovnaké možnosti ako prvá žena Eva. Boh ju ochránil od dedičného hriechu. A mala zaiste i rovnaké možnosti, to znamená aj pokušenia ako mala prvá žena Eva. Na obe tieto ženy Boh skladal svoju dôveru. Eva i Mária boli začiatkom. Eva začiatkom ľudstva a Mária počiatkom nového ľudstva, teda tých, ktorí majú byť Božími deťmi. Kde sa Boh chce presadiť pomocou človeka a cez neho chce urobiť veľké dielo, tam potrebuje Boh spoluprácu a tá vyžaduje poddanie sa Bohu. Ochotu spolupracovať s ním a byť v jeho rukách nástrojom Božej lásky a dobra. Obidve tieto ženy boli dôležité v Božom pláne. Obe boli nositeľkami nádeje a od nich záviselo to, ako sa naplnia Božie plány. Boli dôležité. Ale tam, kde v človeku vzrastie pocit dôležitosti, môže sa ľahko premeniť na pýchu. Vedomie úspešnosti a dôležitosti je istotne krásne, ale aj nebezpečné. A naozaj nebol ešte dosť pokúšaný, kto nebol pokúšaný úspechmi.

Keď anjel odovzdal a vysvetlil Márii Božie poslanstvo, a keď si aj ona uvedomila, že Boh chce prostredníctvom nej uskutočniť najdôležitejšiu vec na svete, povedala skromne a pokorne: „Ja som služobnica Pána...“

V pôvodnom gréckom texte je táto veta bez zámena ja. Aj táto okolnosť akosi naznačuje, že sa pokladala iba za nástroj, ktorý chce byť v Božích rukách a chce ako osoba konať podľa Božej vôle, podľa Božieho slova: Fiat! Nech sa stane podľa tvojho slova!

Boh sa chce i dnes zjavovať svetu. Ale robí to len prostredníctvom takých, ktorí pri tom nestrhujú pozornosť na seba. Svoju prítomnosť vo svete a svoje pôsobenie ukáže len tam, kde sa človek chová ako nástroj v jeho rukách. My sa pokladáme za čitateľov tejto veľkej ženy. Chceme ju napodobniť vo svojom živote a sme pokúšaní k pýche, dôležitosti a nadradenosti pre dary a schopnosti, ktoré nám Boh dal. Zaiste je neúctou voči nej naša chuť po ľudskom uznaní a ocenení, po ľudských pochvalách, odmenách a oslavách.

Nezabúdajme, že svoju dôležitosť v Božej službe i v našom živote dosiahneme vtedy ak potlačíme seba a svoju slabosť a necháme vyniknúť Bohu a Božej moci v našom živote. Chceme ukryť seba, aby v nás zažiaril Boh. Chceme mu dať viac priestoru. Chceme byť jeho nástrojmi. Odstráňme preto hriech z nášho života a povedzme Bohu: „Nech sa stane Božia vôľa v mojom živote!“

Mário Orbán

sv. Pater Pio z Pietrelčiny

***Slávime deň, keď víťazný boj
skončil
šľachetný vodca, dobrotivý
otec,
veď kto pred svetom vieru
nezatají,
má svoj trón v raji.***

***Pochvalne viedol duše,
vyučoval
viac príkladom než rečou,
múdrym slovom,
bez ľudských chvál, bo vzal si
za úlohu
páčiť sa Bohu.***

***Teraz ho všetci prosme
nástojčivo,
nech dobrotivo ujme sa nás
krehkých,
bo s takým vodcom do
rajského mesta
istá je cesta.***

***Len Bohu patri všetka moc a
pocta,
večítá česť a sláva na
výsostiach,
veď jeho vôľu aj svet hmoty,
ducha
úslužne slúcha. Amen***

Hymnus na sviatok duchovného pastiera

Ty si Mesiáš...

V tejto vete Peter vyjadril plnú hodnotu Ježišovho života. A Ježiš plnú hodnotu života svojich nasledovníkov vložil do pravdy: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, zachráni si ho“ (Mk 8, 34-35).

Sv. Peter do vety vyznania vložil celú predpoveď proroka Izaiáša o mužovi tpežlivosti, poníženosti, dobroty, lásky, obety (Iz 42-58: Štyri piesne o Pánovom služobníkovi).

Napriek prvotným pochopeniam apoštoli prijali Ježiša Krista v tejto hodnote života Pánovho služobníka a plnú hodnotu svojho života, života Kristových nasledovníkov, dosiahli cez kríž a stratu života pre evanjelium.

Toto je i dnes plná hodnota života Kristovho nasledovníka. V každom čase sa v kresťanstve snažíme o pochopenie a následné prijatie tejto Ježišovej výzvy. Táto výzva dozrieva v každom z nás: Od predstavy, že nasledovanie Krista až po stratu života patrí do púšte pustovníkov, či za múry kláštora a nám ostatným stačí, ak nikoho nezabijeme, nepodpálime..., až po dozretie v kresťanstve, ktoré i v našom čase prijíma mnoho z výziev Druhého vatikánskeho koncilu.

Vyberiem dve. V konštitúcii Svetlo národov sa dočítame: „V rozličných životných stavoch a zamestnaniach jediná svätosť pestujú všetci, čo sa dajú viesť Duchom Božím, poslúchajú hlas otcov a klaňajú sa Bohu Otcu v duchu a pravde nasledujúc chudobného, poníženého a kríž nesúceho Krista, aby si zaslúžili mať podiel na jeho sláve. A každý má bez otáľania podľa vlastných darov a povinností napredovať na ceste živej viery, ktorá vzbudzuje nádej a je činná v láske“ (LG 41).

A dekrét o misijnej činnosti Cirkvi hovorí: Všetci synovia a dcéry Cirkvi majú mať živé vedomie vlastnej zodpovednosti voči svetu, pestovať v sebe katolíckeho ducha a zasvätiť svoje sily šíreniu evanjelia. Nech však všetci vedia, že ich prvou a najvážnejšou povinnosťou, čo sa týka šírenia viery, je žiť hlbokým kresťanským životom (AG 36).

Katechizmus Katolíckej cirkvi nám túto úlohu pripomína v článkoch 2012 – 2016, kde hovorí, v čom spočíva podstata kresťanskej svätosti.

Táto krátka prezentácia učenia Cirkvi nás presvedčí, akým omylom je živiť názor, že stačí zachovávať Desatoro. Je pravdou, že základný rozmer lásky k Bohu a k blížnemu je základom dokonalosti kresťanského života. Z nej vyrastá pomyselný, ale denne reálny rebrík stoviek priechok každodenného obetovania, úsilia, námah, bolestí, tpežlivosti, miernosti, pokoja... A tomuto „rebríku dokonalosti“ nevymedzil Ježiš žiadne hranice, čo je zrejmé z jeho výzvy: „Kto chce ísť za mnou..., nech ma nasleduje.“

Vlastná skúsenosť nás presvedča, že všetko v nás i okolo nás – vždy bolo, je i bude podložené námahami, úsilím, zápasom...

Perspektívu dokonalosti ukázal Ježiš ľuďom z tela a krvi. Vedel, že sa „telo i krv“ budú priečiť poznanému dobru, že budú nachádzať cestu ospravedlnenia, výhovoriek, ľahostajnosti, formalizmu. Sv. Pavol zažil tento zápas a presne v ňom označil, čo proti čomu v jeho živote stojí.

Ty si Mesiáš. Peter v tejto vete vyjadril plnú hodnotu Ježišovho života. Ty si kresťan. Čo vyjadruje táto veta o mne?

Jozef Jarab

„Keď príde deň súdu nebudú sa nás pýtať čo sme prečítali, ale čo sme vykonali, nie ako pôvabne sme hovorili, ale ako nábožne sme žili.“

Tomáš Kempenský

JESENNE KÁNTROVÉ DNI

sú v stredu, piatok a sobotu; záväzný je aspoň jeden deň.
Obsah jesenných kántrových dní je podľaokovanie za úrodu.

Sväté omše v 24. týždni cezročného obdobia

19.IX.utorok

18.00 + Jarolím Deák (20 rokov)

20.IX. streda

18.00 + Anna Polakovičová (30 dní)

21.IX. štvrtok

7.00 + Štefan Kulifaj, rodičia a syn Štefan

22.IX. piatok

18.00 + Vojtech Nemeč a syn Miloslav

23.IX. sobota

18.00 + Emil Slezák a Mária

Upratovanie kostola č.d. 354- 387

24.IX. 25. Nedeľa v Cezročnom období

8.00 + Oliver Čajkovič, Bernardína a rodičia
9.15 za farníkov

Liturgický kalendár

18.IX. pondelok sv. Jozef Kupertínsky, sv. Viktor III., pápež
19.IX. utorok sv. Január, biskup, mučeník
20.IX. streda sv. Ondej Kim Tageon a Pavol Chong Hasang a spol. mučeníci - **kantry**
21.IX. štvrtok sv. Matúš apoštol a evanjelista - **sviatok**
22.IX. piatok sv. Emerán, biskup, mučeník - **kantry**
23.IX. sobota sv. Pio z Pietrelčiny, kňaz - **kantry**

Slovo na dnes

**Každý večer odovzdávam svoje starosti Bohu.
Aj tak bude celú noc hore.**

Mary C. Crowleyová

NECHAL MI OTVORENÉ DVERE

Skúste ma presvedčiť, že je to náhoda. Písali o tom v raz v časopise Science - VTM. Pavúcie vlákno by vraj muselo byť dlhé desiatky metrov, aby sa pretrhlo vlastnou váhou. Je také pevné, že zarazí pomerne ťažkú včelu v plnej rýchlosti letu. Vedci spočítali, že lanko z rovnakého materiálu, silné ako ceruzka, by zastavilo stredne veľké dopravné lietadlo. Rôzne pavúky používajú rôzne snovacie techniky. Jeden z nich dokáže utkať vlákno, ktoré sa môže napnúť až na dvadsaťnásobok pôvodnej dĺžky bez toho, aby prasklo. A ako sa taký pavúk v porovnaní s nami správa ekologicky k prírode, Mali by sme sa pred ním hanbiť. Vlákno nikdy netká z nejakého silonu či plastu, ale zásadne len z materiálu, ktorý podlieha ekologickému rozkladu. Ako rozpúšťadlo nepoužíva žiadne naše jedovaté a zápachajúce rozpúšťadlá, ale obyčajnú vodu.

Ešte si myslíte, že je to všetko náhoda? No tak budem pokračovať. Taký pavúk nestráca čas dochádzaním do práce, ale nosí si svoj tkáčsky stav na bruchu. Jeho hlavnou súčasťou sú žľazy, zakončené snovacími bradavkami. Žľazy produkujú zlúčeninu podobnú akémusi laminátu. V skutočnosti ide o malilinké bielkovinové molekuly, ktoré zo žľazy tečú vo vodnom roztoku do tenkého kanálka, v ktorom sa táto pasta natiahne a prejde kúpeľom v kyseline. Voda sa vylúči a recykluje, zatiaľ čo bielkoviny sa spoja a tuhnú. Ale aby to nebolo také jednoduché - zmieneny časopis uvádza, že na svete bolo popísaných viac než 340-tisíc druhov pavúkov a každý ten druh tká svoje vlastné vlákno. Najpevnejším druhom pavúčích nití je vždy vlákno vlečné, ktoré tvorí kostru pavučiny. Toho je v prípade ohrozenia pavúk schopný vyrobiť meter za sekundu. Napríklad keď skáče zo stromu, aby sa vyhol útoku vtáka.

Myslím, že by bolo zbytočné pokračovať. Ak vás nepresvedčí pavúk, nepresvedčím vás ani ja. Pre mňa je dôležité, že je tu Nieкто, kto to všetko tak geniálne vymyslel a udržuje v chode a pri živote. Život pavúka jedného dňa skončí. Možno posluži za potravu nejakému vtáčikovi. Ako skončím ja, to neviem, ale určite to nebude mať nič spoločné s náhodou. Isté je, že ako hovorí Max Lucado: „Keď šiel Ježiš domov, nechal otvorené dvere.“ Pre koho? Pre toho, kto namiesto jemu verí náhode? Nechcete si to predsa len nechať ešte raz v pokoji prejsť hlavou?

Mária Svatošová, „Náhody a náhodičky“

Výzva na obrátenie

„Boh je spravodlivý sudca, ktorý dobrých odmeňuje a zlých tresce“ - tak znie štvrtá hlavná pravda. Táto pravda v mnohých ľuďoch vyvoláva pocit pomstivého Boha. To je však veľký omyl. Boh je totiž nekonečne spravodlivý. Štvrtá hlavná pravda nás vyzýva na obrátenie a vnúka nám svätú bázeň pred Bohom.

Ježišovi Kristovi ako Vykupiteľovi sveta patrí plné právo definitívne súdiť skutky a srdcia ľudí. Je Pánom večného života. Toto právo „získal“ svojím krížom. A aj Boh Otec „všetok súd odovzdal Synovi“ (Jn 5, 22) No Pán Ježiš neprišiel na tento svet, aby ho súdil, ale aby ho spasil (porov. Jn 3, 17).

Osobitný súd

Smrťou sa končí život človeka ako čas otvorený na prijatie alebo odmietnutie Božej milosti, ktorá sa stala zjavnou v Kristovi. Každý človek hneď po smrti dostáva večnú odplatu vo svojej nesmrteľnej duši na osobitnom súde. Na tomto súde sa stavia život človeka do vzťahu s Kristom. Svätý Ján z Kríža hovorí, že na konci života „ťa budú súdiť podľa lásky“.

Niektorí ľudia si osobitný súd predstavujú naozaj ako súdny proces, kde Boh vytiahne knihu a ako žalobca začne čítať všetky naše prehrešky a dobré skutky. Podľa toho, na ktorú stranu sa misky váh naklonia budeme zatratení, alebo spasení. Takéto predstavy sú však naivné. Stačí si len spomenúť na Kristov prísľub kajúcemu zločincovi (porov. Lk 23, 39-43) Ježišove slová „dnes budeš so mnou v raji“ (Lk 23, 43) sú jasným svätorečením zločince, ktorý v poslednej hodine svojho života ľutoval svoje hriechy a nádejou a dôverou sa vydal na milosť Pána Ježiša. Každý, kto v tomto živote odmieta milosť, a odsudzuje sám seba, dostane odplatu podľa svojich skutkov môže sa aj naveky zatratíť, ak odmietne Ducha lásky.

Posledný súd

Ježiš Kristus bol po prorokoch a po Jánovi Krstiteľovi ďalším, kto zvestoval súd v posledný deň (porov. Mt 25, 31-46 Vzkriesenie všetkých mŕtvych „spravodlivých i nespravodlivých“ (Sk 24, 15), sa odohrá pred posledným súdom. Vtedy „tí, čo robili dobre, budú vzkriesení pre život a tí, čo páchali zlo, budú vzkriesení na odsúdenie“ (Jn 5, 29). Sv. Augustín píše, že vtedy sa pred Ježišom Kristom definitívne ukáže pravda o vzťahu každého človeka k Bohu. Posledný súd odhalí až do konečných dôsledkov, čo dobré každý urobil alebo zanedbal počas svojho pozemského života. Na poslednom súde Boh Otec skrze svojho Syna Ježiša Krista vynesie svoj definitívny rozsudok nad celými dejinami. Vtedy spoznáme posledný zmysel celého diela stvorenia a celého plánu spásy. Tiež pochopíme obdivuhodné cesty, po ktorých Božia prozreteľnosť všetko viedla k poslednému cieľu. Posledný súd ukáže, že Božia spravodlivosť víťazí nad všetkými nespravodlivosťami, ktorých sa dopustili jeho stvorenia, a že Božia láska je silnejšia ako smrť.

Posolstvo posledného súdu vyzýva na obrátenie, pokiaľ ešte Boh dáva ľuďom milostivý čas (porov. 2 Kor 6, 2).

Zmierenie sa s Bohom

Náš Pán spojil odpustenie hriechov s vierou a krstom. Krst je prvá a hlavná sviatosť na odpustenie hriechov, lebo nás zjednocuje s Kristom. Krstom dostávame také dokonalé odpustenie, že neostáva nijaká vina, ktorú by bolo treba zotrieť alebo odpykať trestom. No krstná milosť nikoho neoslobodzujú od nijakej slabosti. Zmŕtvychvstalý Kristus však udelil svojim apoštolom aj svoju božskú moc odpúšťať hriechy (porov. Jn 20, 22-23). Kristus chce, aby v jeho Cirkvi boli vždy otvorené ani nie tak dvere, ako skôr brány odpustenia každému, kto sa zrieka hriechu. Pokrstený človek sa teda môže zmieriť s Bohom a s Cirkvou sviatosťou pokánia. Nejestvuje hriech, aj keby bol akokoľvek ťažký, ktorý by svätá Cirkev nemohla odpustiť. Pravda, dôležitou podmienkou je úprimná ľútosť.

Ľútosť je podľa učenia Tridentského koncilu „bolesť duše nad spáchaným hriechom a jeho zavrhnutie s predsavzatím viac nehrešiť“. Ľútosť, ktorá pochádza z lásky k Bohu a ktorá vyvoláva „bolesť duše“ z urážky Boha, sa nazýva dokonalá.

Takáto ľútosť odpúšťa všedné hriechy a v prípade pevného predsavzatia pristúpiť k sviatosti svätej spovede, len čo to bude možné, dosiahne i odpustenie smrteľných hriechov. Aj nedokonalá ľútosť je Božím darom. Rodí sa z uvažovania o ošklivosti hriechu alebo zo strachu pred večným zatratením či inými trestami. Takáto ľútosť sama osebe nedosiahne síce odpustenie ťažkých hriechov, ale pripravuje na jeho dosiahnutie vo sviatosti pokánia.

Pokánie

Podstatnou zložkou Ježišovho ohlasovania Božieho kráľovstva je výzva na obrátenie a pokánie. Tá sa však nevzťahuje na vonkajšie skutky, na pôsty a umŕtvovanie, ale predovšetkým na obrátenie srdca - na vnútorné pokánie. Bez neho skutky pokánia zostávajú neplodné, ba priam až klamné. Vnútorné pokánie je radikálnym preorientovaním celého spôsobu života, zanechaním hriechu a návratom k Bohu. Zahŕňa v sebe túžbu a rozhodnutie zmeniť svoj život s nádejou na Božie milosrdenstvo a dôveru v Božiu pomoc. Obrátenie je však predovšetkým dielom milosti Boha. O túto milosť treba denne prosiť

Vnútorné pokánie sa môže prejavovať rozmanitými spôsobmi. Sväté písmo a cirkevní otcovia zdôrazňujú najmä tri formy: pôst, modlitbu a almužnu. Každodenné pokánie a obrátenie nachádzajú svoj prameň v Eucharistii. Preto je dôležité čo najčastejšie pristupovať k tejto sviatosti.

Zhrnutie

- Štvrtá hlavná pravda znie: *Boh je spravodlivý sudca, ktorý dobrých odmeňuje a zlých tresce. Vyzýva nás na obrátenie a vnuká nám svätú bázeň pred Bohom.*
- *Každý človek hneď po smrti dostáva večnú odplatu vo svojej nesmrteľnej duši na osobitnom súde.*
- *Na konci života „ťa budú súdiť podľa lásky“.*
- *Posledný súd odhalí až do posledných dôsledkov, čo dobré každý urobil alebo zanedbal počas svojho pozemského života. Ukáže, že Božia spravodlivosť víťazí nad všetkými nespravodlivosťami, ktorých sa dopustili jeho stvorenia, a že Božia láska je silnejšia ako smrť.*
- *Krst je prvá a hlavná sviatosť na odpustenie hriechov, lebo nás zjednocuje s Kristom.*
- *Zmŕtvychvstalý Kristus udelil svojim apoštolom aj svoju božskú moc odpúšťať hriechy.*
- *Pokrstený človek sa môže zmieriť s Bohom a s Cirkvou sviatosťou pokánia.*
- *Nejestvuje hriech, aj keby bol akokoľvek ťažký, ktorý by svätá Cirkev nemohla odpustiť.*
- *Ľútosť je „bolesť duše nad spáchaným hriechom a jeho zavrhnutie s predsavzatím viac nehrešiť“.*
- *Kristova výzva na pokánie sa vzťahuje predovšetkým na obrátenie srdca - na vnútorné pokánie.*
- *Vnútorné pokánie je radikálnym preorientovaním celého spôsobu života zanechaním hriechu a návratom k Bohu.*

Tematický cyklus pripravil Pavol Bzina

LÍSTOK S NÁKUPOM

Do obchodu s potravinami vošla žena zababušená do šiat, ktoré jej boli priveľké. Podišla k vedúcemu obchodu a ponížene sa ho tichým hlasom spýtala, či by nemohla zobrať nejaké potraviny na dlh. Vysvetľovala mu, že jej manžel je vážne chorý a nemôže pracovať a ona potrebuje nakŕmiť štyri deti.

Muž odvrkol a povedal jej, aby zmizla.

Žena ho žalostne prosívala: „Prosím vás, pane! Peniaze prinesiem hneď ako budem môcť.“ Vedúci obchodu tvrdo trval na tom, že on na dlh nedáva a nech si nájde iný obchod v okolí.

Jeden zákazník, ktorý bol svedkom tejto scény, pristúpil k vedúcemu a poprosil ho, aby pomohol tej úbohej žene.

Obchodník sa naduto opýtal ženy:

„Máte zoznam vecí, čo chcete kúpiť?“

S náznakom nádeje v hlase žena odvetila:

„Áno, pane.“

„Dobre!“ povedal muž. „Položte váš zoznam na váhu. Dám vám toľko tovaru, koľko váži váš lístok.“

Žena so zvesenou hlavou chvíľku váhala, potom vybrala z tašky kúsok papiera, rýchlo naň čosi naškriabala a potom ho so stále sklonenou hlavou opatrne položila na váhu.

Obchodník i zákazník od údivu vyvalili oči, pretože zbadali, ako miska váh náhle klesla. Obchodník zablokoval váhu a zahundral: „To je neuveriteľné!“

Zákazník sa usmial a obchodník začal na druhú misku váh ukladať balíčky s potravinami. Ukladal škatule a plechovky, no jazýček váh sa nehýbal. A tak, zjavne so stále väčšou nechutou, nakladal a nakladal.

Napokon od rozčúlenia celkom zbrunátnel a zmätene schmatol lístok. Nebol to lístok s nákupom. Bola to modlitba: „Bože môj, vieš, v akej som situácii, a vieš, čo potrebujem: všetko zverujem do tvojich rúk“.

Nastalo rozpačité ticho a obchodník dal žene všetko, čo potrebovala.

Žena sa poďakovala a vyšla z obchodu.

Len Boh pozná Váhu našich modlitieb.

sv. Jozef Kupertínsky

18. september

Sv. Jozef Kupertínsky, rehoľník OFMC-onv (*17. júna 1603 v Cupertine, Taliansko; † 18. septembra 1663 v Osime, Taliansko).

Od roku 1630 zažíval mimoriadne, často dlhotrvajúce extázy a levitácie (vznášanie sa vo vzduchu), zázračne liečil a konal iné divy. Keď sa začal ľud zhromažďovať okolo neho, prekladali ho predstavení stále do odľahlejších a odľahlejších kláštorov. V roku 1753 bol vyhlásený za blahoslaveného, v roku 1767 za svätého.

„Brat osol“

Takto treba predstaviť „brata osla – Jozefa“, najťažkopádnejšieho zo všetkých.

Narodil sa v maštali a od mala mal prezývku „naivka s otvorenými ústami“. Koľko posmechu a zlomyseľnosti utŕžil. Hoci pritom veľmi trpel, neodplácal sa, ale pokorne niesol svoj kríž. V sedemnástich zatúžil stať sa rehoľníkom, no dvakrát ho vyhodili pre hlúposť a nešikovnosť. Až františkáni z Grottela ho zobrali za opatrovateľa osla...

„Brat osol“ si aj tu užil veľa posmeškov pre svoju túžbu stať sa kňazom. Predstavení dlho vyhlasovali kategorické „nie“. Keď mu dovolili, roky študoval s hroznými výsledkami. Nechceli ho pripustiť ani ku skúškam za diakona, lebo vedel vysvetliť iba jedinú vetu z evanjelia. A práve tú mu po náhodnom otvorení písma dal skúšajúci biskup. Ešte zaujímavejšie boli záverečné skúšky. Biskup, keď počul vynikajúce odpovede študentov, zastavil sa tesne pred Jozefom s poznámkou, že ostatných netreba skúšať, všetci sú výborní... Pokorný Jozef zložil skúšky nielen pred svetom, ale i pred Bohom. Ten neváhal obdariť jeho pokornú dušu takou nadprirodzenou múdrosťou, že neskôr ho i najväčší teológovia na pápežovom dvore počúvali s otvorenými ústami...

Pane, i v mojej duši nájdeš zaľúbenie, ak prijmem svoju neschopnosť v pokore, bez hnevu a trúchlenia. A nikdy sa nebudem z nikoho vysmievať, lebo neviem, v kom si ty, Pane, našiel zaľúbenie. Amen.

www.kjs.sk/vistuckelisty

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
Vo Vištuku

17.IX.2006

12345678901234567890123456789012345667890

12345678901234567890123456789012345667890